

DE SKIØNNES SKAAL Selskabs-Sang

Skaberen skued' den nyskabte Klode,
Ufødde Menneskers Skiæbner han saae,
Og, for paa disses Umildhed at bøde,
Mild bød han Druer opvoxe derpaa;
Men end han et Mørke blandt Tingene fandt :
"Bliv Piger!" saa bød han, og Mørket forsvandt.

Hines Velgierning vi glade velsigne,
Derfor en Sang vi dem offrede nys;
Men hvad er Druernes Nectar at ligne,
Brødre! mod disses fortryllende Kys?
Hvad Lampernes Skin er mod Solenes Ild,
Er Perler i Glasset mod Pigernes Smil.

Derfor vi alle til Søstrenes Ære
Fylde det vinkende Glas til sin Rand;
Den, som ei elsker, kan Tingen vel lære,
Den, som er ugift, kan vel blive Mand.
Den Sandhed bestandig urokkelig staaer:
Enhver har sin Donna, har havt, eller faaer.

Du, som i Hymens lyksalige Kiæder,
Ved en Venindes fortrolige Barm,
Nyder en Forsmag paa Himmelens Glæder,
Glemmer hver Sorg i den Yndiges Arm,
Skiøn glad paa din Lykke! tag Glasset, og priis
Den Engel, som skabte dig dit Paradiis!

Du, som med Haabet ved Siden fremiler
Glad mod din Elskovs dig vinkende Maal,
Trodsrer hver Hindring, saa længe hun smiler,
Drukner i Kys hver Besværligheds Skaal,
Lyksalige Broder! den Sang være din:
Hver Broder en Donna sig vælge, som min!

Du, som i trøstløse Sukke tilbeder,
Nægtes hvert Glimt af sødtsmilende Haab,
Skuffet af Skiæbnen ulykkelig græder,
Spottet af Ekko gientager dit Raab!
Vent Glæder med Tiden, og denne Gang nyd
Din Broders og alles foreenede Fryd!

Høit lyde Glassenes skingrende Toner!
Høit lyde Brødres foreenede Røst:
Smilende Piger og kiærlige Koner
Leve os alle til Held og til Trøst!
Til Ære for Elskov alt Levendes Maal:
I Koner! I Piger! I Skiønne! Jer Skaal!

Jens Baggesen (1764-1826)

